

Posudek školitele na diplomovou práci Bc. Solange Petracchi: Roudnické strojírny a slévárny, n. p. a jejich význam pro život místního obyvatelstva v období tzv. normalizace a první fázi transformace.

Sollange Petracchi si za téma své diplomové práce vybrala problematiku Roudnických strojíren a sléváren (dále jen RSS), resp. vliv podniku na místní obyvatelstvo a to jak před rokem 1989 tak i po tzv. sametové revoluci.

Diplomová práce blíže zkoumá čtyři témata: spolupráci podniku s místním závodním klubem, vliv podniku na sportovní činnost, resp. akce organizované samotným podnikem a konečně možnost rekreace zajišťované pro své zaměstnance vlastním podnikem.

V úvodu autorka textu vymezila vlastní zájem o uvedený region (Podřipsko) a obyvatele žijící v něm, stejně jako hlavního zaměstnavatele regionu RSS.

V úvodu práce diplomantka píše, že jako hlavní metodu výzkumu používá orální historie a zároveň upozorňuje na nedostatek dalších pramenů. Na s. 9 autorka uvádí, že archiválie RSS byly po zániku závodu odvezeny do SOA v Litoměřicích, při převozu jich byla značná část zničena. Nedožíváme se, bohužel, o jaké archiválie se jedná, zda to byly prameny proveniencí KSČ, ROH, jehož prameny by byly velmi významné či prameny dalších společenských organizací atd. Tento nedostatek pak suplují dvě brožury, vydané k výročí podniku: učilištní časopis Mladý strojař, závodní časopis Podřipský strojař avšak pouze z let 1976, 1978, 1980 a 1981. Moje otázka v tomto bodě směřuje k faktu, proč autorka práce nepracovala i s dalšími ročníky? Časopis už nevycházel? Právě kritika pramenů, byť jen omezených by byla na tomto místě více než potřebná a v práci jí postrádám.

Metodu orální historie S. Petracchi zná a použila jí podle pravidel odborných i etických. Setkala se s velkou řadou odmítnutí, která náležitě popsala. V tomto směru jde u užitečné reflexe rizik orální historie. V závěru na straně 70 Petracchi píše, že se nedomnívá, že odmítání by bylo zapříčiněno nedůvěrou k její osobě, avšak na jiném místě (s. 14) uvádí, že narátor, kterého autorka požádala o rozhovor, „když se dozvěděl, že se jedná o mou osobu, hovor ukončil“. Otázkou zůstává, proč se tak stalo. Domnívám se, že výsledný vzorek narátorů – pouhých sedm, je na samé hraně zpracovatelnosti tématu, především s ohledem na nedostatek dalších pramenů. Je ale z popisu terénní práce evidentní, že se autorka diplomové práce snažila orátory získat, v tomto ohledu podle mého učinila, co bylo v danou chvíli možné. S přihlédnutím k těmto skutečnostem je pozitivně překvapivé, že se diplomantce podařilo podrobně pospat působení závodního klubu, vliv podniku na sportovní činnost, resp. akce organizované podnikem až po možnost rekreace pro své zaměstnance.

Jenže tady je i jádro problému. S. Petracchi zaplnila prázdná místa, avšak v práci chybí jakákoli hlubší analýza, jak všechny tyto aktivity podniku hodnotili sami zaměstnanci, jak hodnotí podnik dnes, jak lidé pociťovali angažmá podniku? Jako starost o jejich volný čas nebo spíš jako jeho kontrolu? Otázka srovnání se současnou realitou chybí úplně. Nedo víme se tak, zda chyběla odvaha narátorů dnešní situaci hodnotit, nebo autorka textu nepovažovala takové srovnání za nosné. Ale z takového srovnání by řada otázek, pokud by byla vhodně položena, získal nový, a jiný než pouze popisný, rozměr. Považuji za chybu, že se S. Petracchi nepokusila o hlubší analýzu získaných dat. Jakýsi náznak je přítomen pouze v rozboru složitosti získávání narátorů, resp. jejich odmítání. Místo zamyšlení se nad významem podniku pro orátory, tedy zodpovězení hlavní výzkumné otázky, získáváme pouze popisný, resp. výčtový charakter jednotlivých činností.

Ani v závěru se S. Petracchi nepokusila o nějaký hlubší vhled do v úvodu nastíněné problematiky, navíc v závěru znovu rozebírá neochotu narátorů vyprávět, což už jednou popsala v úvodu na straně 13.

Z diplomové práce přesto získáváme poměrně propracované přehledy aktivit podniku směrem k veřejnosti, některé zcela jistě i obecně málo známé.

Diplomová práce podle mého názoru splňuje požadavky na její obhájení, hodnotím ji známkou mezi **velmi dobrá – dobrá**. Záležet bude na průběhu vlastní obhajoby diplomantky.

Sollange Petracchi přeji hodně úspěchu v osobním i profesním životě.

V Praze, 14. 8. 2015

prof. PaedDr.et Mgr. Miroslav Vaněk, Ph.D.